

[Svend Aage Jensby]

Men som sagt, lad os drøfte det; blot vi kan få gennemført nogle regler, som ikke rammer dem, der af en eller anden ulykkelig grund kommer i økonomiske vanskeligheder og får restancer, for så sidder vi i en situation, hvor vi faktisk gør ondt værre. Umiddelbart kan vi derfor ikke støtte forslaget, men vi vil seriøst gå ind i drøftelserne i Skatteudvalget.

Om de to sidste forslag, beslutningsforslag nr. B 72 og B 73, vil jeg sige følgende. Angående den fælles offentlige inkassovirksomhed fremgår det af lovforslag nr. L 169, at Told- og Skat-testyrelsen nu sammen med kommunerne og formodentlig også amterne vil foretage drøftelser og gennemføre en handlingsplan for restanceinddrivelser. Derfor synes jeg, man med god grund kunne afvente, hvad der kommer ud af det. Dernæst vil jeg sige, at det – som også fremhævet af skatteministeren – vil være utrolig kompliceret og også støde på praktiske vanskeligheder, hvis man skulle samle hele inddrivesproblematikken i én fælles offentlig myndighed. Man kunne nævne bøder, fastsættelse af forvandlingsstraffe for dem og gennemførelse af forvandlingsstraffe. Jeg synes, det er en meget god idé, at det ligger, som det ligger i dag. Og der kunne nævnes en masse andre betænkeligheder. Derfor kan vi ikke gå ind for det.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 73 vil jeg sige, at med lovforslag nr. L 169 synes jeg, at regeringen langt hen ad vejen imødekommer det, beslutningsforslaget lægger op til. Der tales om gebyrer, og der tales om lønindeholdelse og kreditstramninger. Det er jo faktisk det, lovforslag nr. L 169 lægger op til.

Jeg har en bemærkning om skyldnerregistret, og det kunne måske særligt være det punkt, fru Pia Gjellerup kunne være interesseret i at høre Venstres holdning til. Det er ikke anderledes for Venstre end for Det Konservative Folkeparti: Vi bryder os ganske enkelt ikke om alle disse registreringer i dette land, og derfor er vi umiddelbart imod det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu er jeg ikke særlig optaget af registreringer, hverken i dette land, som vi så tit siger i folketingsalen, eller andre steder. Men når man har registre på ét område, der er i skarp konkurrence med det offentlige, må det give den overvejelse også hos Venstre og De Konservative:

Er det så to registre, vi skal have, ét for det private område og ét for det offentlige område, eller er det ingen registre, hverken for det offentlige eller for det private område?

Jeg vil egentlig gerne spørge hr. Svend Aage Jensby, om man ikke også skal fjerne det register, vi har – som ikke altid omgås lige fintfølelse – om gæld på det private område.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Selvfølgelig skal de registre, vi har, ikke afskaffes. De er udmærket regulerede og bygget op på en sådan måde, at borgernes retssikkerhed er betrygget.

Men det, fru Pia Gjellerup vel egentlig efterlyser, fornemmer jeg, er, at de restancer, vi her taler om, skal til almindeligt skue hos den store del af befolkningen, og det kan vi under ingen omstændigheder gå ind for.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu gjorde jeg mig megen umage i min korte bemærkning til hr. Aagaard og opregnede, hvad betingelserne er for at lave et privat register, og hvilke yderligere betingelser vi lægger op til i forhold til et offentligt register. Yderligere betingelser – det vil jeg så gerne understrege én gang til.

Derudover bemærkede jeg også, hvordan man vil kunne indrette et sådant register. Man vil kunne indrette det sådan, at man kun har adgang til det ved at betale over en terminal, hvor man skal spørge på den pågældendes navn og adresse. Man skal have et ret stort engagement for at kunne sidde og spørge lige direkte om den pågældende over et sådant system. Alternativt kan man lave forespørgsler svarende til, hvad vi kender fra folkeregisteret, hvor man sender et beløb til folkeregisteret med en forespørgsel på en bestemt person opgivet ved navn og senest kendte adresse.

Der bliver ikke ret megen offentlig beskuelse, kan jeg oplyse Venstres ordfører om, men det vil give en sidestilling eller en ligestilling med, hvad der gælder for det private område, og det mener vi er afgørende i en situation, hvor vi ser en spekulation, ikke i det, at man ikke kan betale, men en spekulation i at have offentlige restancer, som giver en helt urimelig konkurrencesituation for de pågældende erhverv.